

MARIJAN:

VDANA PROŠNJA.

Trate so zahrepenele —
 Bog poslal jim zlatih juter,
 logi so zahrepeneli —
 Bog poslal jim dni je solnčnih.

Zlata jutra so vzbudila
 tratam pisanega cvetja,
 solnčni dnevi so vzbudili
 logom sladkodivnih pesmi.

Vse živi... V objemih bratskih
 mlado cvetje se poljublja,
 o ljubezni lahna pesem
 iz logov črez plan glasi se...

Ah, srce, le ti si mrzlo
 kakor snežec, beli snežec,
 ah, srce, le ti si mrtvo
 kakor kamen, mrzli kamen.

Vir ljubezni vseobsežne,
 Bog moj, pošlji vroč mi žarek,
 da si ž njim srce zanetim,
 in potem gori naj — Tebi.

ZVONIMIR:

V DALJINI...

Oblačice, te moje misli,
 na jug cvetoči plavajo...
 Oj, tam v daljini nedogledni
 krilate ptičke spavajo.

Na lotosu, kraljevi palmi
 zgradile so svoj mali stan,
 in v rajski sreči, svetem miru
 prepevajo si dannadan.

A k njim kot iz dežele tuje
 priplove hrepenenje v vas —
 in mir je proč in zlata sreča,
 in pesmi je umolknil glas.

Nazaj, nazaj... na dom jih sili
 nevidna in neznana moč...
 Oj, sladki mir in zlata sreča
 in pesmi glas — ah, vse je proč!

